

ПЕТЪР СТОЯНОВ
ЗА РУСЛАН СЕМЕРДЖИЕВ ОТ
ПРЕЗИДЕНТА ПЕТЪР
СТОЯНОВ

chitanka.info

Още в началото на промените името на Руслан Семерджиев стана известно на широката българска общественост, наред с имената на всички, които представляваха нововъзникналата опозиция у нас. Дотолкова ни беше омръзнала несменяемата дотогава комунистическа номенклатура, че запомняхме всяко ново име от първите неформални движения и партии, които по-късно създадоха СДС. По онова време Руслан не беше сред натрапващите се на общественото внимание опозиционни лидери, но присъствието му беше осезаемо.

Разбира се, изпатилите от режима хора, като моя баща например, гледаха доста скептично на повечето от новопоявилите се лидери, смятайки (и както това се оказа по-късно, основателно), че голямата част от тях са били трайно свързани с комунистическия режим и просто играят новите си роли в годините на гласност и перестройка. За Руслан обаче баща ми беше категоричен: на това момче можеш да му имаш пълно доверие, защото е от семейство на истински български патриот и антикомунист. И ми разказа историята на Руслановия баща, Костадин Семерджиев, с когото ги свързваше дългогодишна дружба и споделено концлагерно минало. Ето защо ми беше лесно да се запозная с Руслан и да създам с него отношения като с близък съмишленик и сподвижник.

У никого по онова време не будеха съмнение неговите очевидни качества. Руслан беше интелигентен, много начетен и широко скроен млад човек, а неговата привързаност към демократичните принципи и свободи беше безусловна. Широката му култура, великолепното познаване на френския език го правеше особено ценен за нашата млада опозиция. Най-важното за мен, разбира се, беше гаранцията, че за разлика от мнозина други, Руслан нито е „внедрен“ при нас, нито е случаен кариерист, който търси как да се облагодетелства от новите обстоятелства. Гаранция за това бе здравият му тревненски произход и светлата фигура на баща му, бай Коста, на чийто ентусиазъм и патриотизъм се възхищавам и досега.

С Руслан бяхме в различни политически партии и понякога имахме различни политически схващания. Имаше дори време, в което бяхме сериозни политически опоненти. Но никога не съм се съмнявал, че неговата политическа позиция, макар и различна от моята, винаги се е формирала на основата на българския национален интерес. По един начин е виждал той нещата, по друг начин съм ги виждал аз. Но

неизменно съм знаел, че зад всяка негова позиция стои отговорността му към България и към изграждащата се българска демокрация. Ето защо му вярвах безусловно и приятелството ни остана ненакърнено през годините — защото знаех, че в политиката той никога не е изхождал от користни и себични цели и никога не е обслужвал чужди интереси.

В последните години, малко преди смъртта си, идваше при мен на гости просто ей така, както ми казваше той, да сподели с близък човек. Говорихме си за това защо не успяхме да направим България такава, каквато я виждахме в мечтите си преди 20 години. Болеше го за грешките, които допуснахме — поради нашата неподготвеност и откровените предателства на много от нашите „съмишленици“, за чувството на несправедливост, което гнети българския народ след 25 години посткомунистически преход.

Такъв беше Руслан Семерджиев — човек, който отстоява своето мнение, често пъти различно от мнението на мнозинството, но също и човек, готов да признае правотата на опонента си. В едно всички бяхме сигурни — в неговата честност и готовността му да постави интересите на България над своите собствени интереси.

Петър Стоянов, Президент на Република България (1997–2002 г.)
3 октомври 2016 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.